

In prav tik Ružene se je vstopila uboga ovčica in je pogledala s topimi očmi-dekllici v obraz, kakor bi hotela reči: „Glej, ubožica, usmilila sem se te in sem prišla.“

Vzdrhtela je Ružena-izgnanka v radostnem presenečenju. Krog vratu je objela ovčico in je ihtela solze veselja dolgo, dolgo ...

In potem je obrnila še en stoterno hvaležen pogled do Kraljice nebeške in je gnala izgubljeno ovčico na dom. Med potjo pa si je pevala tisto večnolepo pesem:

„Z Bogom! nam Marija pravi,
Z Bogom! srčno vas pozdravi;
Za vas bom prosila,
Oj z Bogom, preljubi,
Za vas bom prosila,
Oj z Bogom, preljubi!“

Zvonimir E.

Neubogljivi Janko.

„Janko, Janko! Kaj to delaš —
Kaj preganjaš mačko?
Pusti jo, sicer srdita
Te opraska s tačko.

Tiha ta žival koristi
Mnogo naši hiši,
Pridna je, lovi, preganja
Nam podgane, miši!“

Ali Janko nič ne sluša,
Ko svaré ga mati,
Kar za mačko, kar za mačko
Gorindol po trati!

A ne more je vloviti —
Ej, se ji pa laska;
A ko hoče jo zgrabiti,
Mačka ga opraska.

„Mati, glejte, grda mačka
Me je opraskala!“ —
„Da te bode, — ti porednež! —
Prej sem ti dejala.

Pomni, Janko, da ni srečen,
Kdor rad ne uboga,
Kamorkoli se obrne,
Tepe ga nadloga.“

Radoslav.

